

[Arne Melchior]

res »frem til ibrugtagningen af den faste forbindelse«, er så upræcist, at det nærmest intet fortæller.

Svar (4/3 92):

Trafikministeren (Ikast):

Som oplyst i svaret på spørgsmål nr. S 490 har DSB planlagt ombygning/modernisering af en række større stationer (knudepunktstationerne), hvor etablering af elevatorer indgår i planerne.

DSB forventer, at der er etableret elevatorer på banegårdene i Århus, Ålborg, Odense, Randers, Kolding og Vejle inden udgangen af 1995.

Den politiske rammeaftale om DSB – som CD er part i – peger på den planlægningsmæssige og økonomiske gevinst, der kan opnås ved byggemodning af DSB-arealer ved knudepunktstationerne i sammenhæng med byggemodning af tilstødende privatejede arealer. Der er skønnet mulighed for at finansiere DSB-modernisering i størrelsesordenen 150 mio. kr. ad denne vej.

Rammeaftalen kobler således DSB's modernisering af knudepunktstationerne planlægningsmæssigt og økonomisk – og dermed også tidsmæssigt – til private investorprojekter på DSB-arealer og tilstødende arealer i knudepunktbyerne.

Da de private investorer for tiden er noget tilbageholdende med iværksættelse af nye projekter, har DSB også måttet være tilbageholdende med moderniseringen af knudepunktstationerne. Derfor er det heller ikke muligt at sætte bindende tidsterminer på de ikkeigangsatte projekter eller enkeltelementer heri.

Spm. nr. S 514

Til *sundhedsministeren* (21/2 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken beregningsmetode der anvendes, når brugerbetalingen for veterinærkontrol fastlægges for de enkelte detailhandelskategorier?«

Begrundelse

Siden Folketinget vedtog at indføre brugerbetaling for veterinærkontrol af private virksomheder, herunder ikke mindst detailhand-

lende, har der været rejst megen kritik af de regninger, den enkelte virksomhed har modtaget.

Det forekommer f.eks. ulogisk, at en pølsevogn eller en vinhandel skal betale det samme som et stort supermarked. Mange erhvervsdrivende har svært ved at forstå det rimelige i, at f.eks. en vinhandel skal betale op imod 10.000 kr. årligt for veterinærkontrol af butikken.

Derfor ønsker spørgeren oplysninger om, hvordan prisen for den enkelte virksomhed beregnes, om der er tale om afregning af faktiske udgifter, eller om der er tale om nogle anslåede tabelværdier.

Ministerens må desuden gerne oplyse, hvorvidt erfaringerne fra den hidtidige administration af loven giver anledning til ændring af loven.

Svar (27/2 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Ved Folketingets vedtagelse af lov nr. 210 af 10. april 1991 blev det forudsat, at den nærmere tilrettelæggelse af brugerfinansieringen af levnedsmiddelkontrollen skal sikre, at der er et rimeligt forhold mellem størrelsesniveauet for betalingen og kontrolbehovet i den enkelte virksomhed eller gruppe af virksomheder, samt at betalingsordningen ikke virker konkurrenceforvridende eller unødigt administrativt belastende.

Der er derfor ved ministeriets udformning af betalingsordningen foretaget en afvejning af de nævnte hensyn og principper. Udgangspunktet for fastsættelsen af størrelsen af de enkelte gebyrer har været en vurdering af kontrolbehovet, herunder det vejledende gennemsnitlige kontrolbehov, som Veterinærdirektoratet tidligere i et cirkulære om tilsyn med detail- og engrosforretninger har meddelt de kommunale levnedsmiddelkontroloenheder.

Ordningen bygger således på, at virksomheder inden for samme branche – under hensyntagen til kontrolbehovet – pålignes et beløb af samme størrelse, og betalingen for den enkelte virksomhed vil derfor ikke ganske nøje svare til de faktiske omkostninger, der er forbundet med kontrollen af netop denne virksomhed.

Jeg kan endvidere oplyse, at ministeriet er indstillet på nøje at følge betalingsordningens gennemførelse, idet det løbende må sikres, at der for de enkelte virksomhedskategorier er en